

B Körmenden született 1934. szeptember 24-én. 1953-ban szerzett technikus oklevelet a Győri Textilipari Technikumban. Első munkahelye a Hugartex volt, majd 1958-tól a Kőszegi Posztó- és Nemezgyárban dolgozott gyakornokként.

1959-től – volt tanárai megkeresésére – volt iskolája, az akkor már Rejtő Sándor Textilipari Technikumban tanított szakmai tárgyakat (anyagismeretet, kötéstant, laboratóriumi gyakorlatot).

1963-tól ő lett az iskola igazgató-helyettese, ebben a minőségében nagyon fontosnak tartotta az iskola és a textilipari vállalatok közötti kapcsolat kialakítását, az együttműködés folyamatosságának biztosítását.

1958-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen textiltechnológia szakos gépészmérnöki oklevelet szerzett, majd 1965-ben elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem mérnök-tanárképző kiegészítő szakát is.

BANDI ISTVÁN

1971-ben a Könnyűipari Minisztérium az iskola vezetésével bízta meg.

Ezt követően az iskola szerkezetében jelentős változásokot hajtottak végre. 1972-től a kötő szakággal, 1974-től a szakmunkásképzéssel, 1980-tól a textilvegyipari képzéssel egészült ki az iskola. Így a nappali tagozaton 12 osztályos iskolából 34 osztályos iskola lett, emellett a vállalatokkal együttműködve esti és levelező tagozaton is folyt képzés.

Vezetői munkája mellett szakmai ismereteit állandóan bővítette. Három anyagismereti és egy gyártásismereti tankönyvet írt, több középiskolai és egy főiskolai tankönyvet lektorált. Részt vett a szakmai tantervek összeállításában, módosításában.

BANDI ISTVÁN

Hosszú éveken keresztül volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület győri csoportjának titkára. E munkáján keresztül is segítette az iskola és a vállalatok jó kapcsolatát.

Vezetői munkájában különösen nagy gondot fordított arra, hogy az iskola tantestülete nyugodt körülmények között, csak az oktató-nevelő munkára összpontosítva végezhesse munkáját. Volt tanítványai ma is nagyon szeretik, tisztelik. Az iskola jó légkörére jellemző, hogy a volt tanítványok egy része a főiskola vagy egyetem elvégzése után tanárként visszajöttek.

Életének mozgatórugója az iskola, a humánus, művelt, a szigorú szakmai körülményeknek megfelelő szakemberek nevelése volt. A textilipari vállalatokkal a kapcsolat rendszeresen felülvizsgált együttműködési szerződések alapján történt. Kialakította az iskola szakmai kirándulásának rendszerét, a diákok évfolyamtól, szakiránytól függően, tanulmányaik alatt meglátogatták az ország meghatározó textilipari vállalatait. Nagyon jó szakmai, kulturális, emberi kapcsolat volt a budapesti, szegedi, majd az újfehértói textilipari iskolákkal is.

1994-ig, nyugdíjba vonulásáig mindent megtett azért, hogy az iskola követelményei, szerkezete a szerint alakuljon, ahogy azt az ipar változása megkívánta.

Számos kitüntetésben részesült, így tevékenységét többek között a Könnyűipar kiváló dolgozója, az Oktatásügy kiváló dolgozója, Kiváló pedagógus kitüntetéssel, a Munka-érdemrend bronz fokozatával, a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszttel ismerték el.